

ŽARKO VRDOLJAK, dipl. ing. šum.

(22. svibnja 1924. – 20. siječnja 2004.)

Smrt je neumoljiva. Smrt bilo kojega čovjeka rastužuje, a pogotovo smrt onih koji su tijekom života svojim radom i pregalaštvom doprinijeli napretku i razvoju sredini u kojoj su živjeli. Upravo takav čovjek bio je gospodin dipl. ing. Žarko Vrdoljak. Ugasio se život velikog šumarskog stručnjaka, velikog erudite, čovjeka s iskustvom, koje je nesebično svoje znanje prenosio na mlađe kolege.

Žarko Vrdoljak, dipl. ing. rođen je u Velikoj Gorici 22. svibnja 1924. godine. Osnovnu školu završio je u Splitu 1934., a Državnu klasičnu gimnaziju 1942. godine. Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu. Apsovirao je škol. g. 1948.–1949. na Šumarskom odsjeku, a diplomirao je 2. ožujka 1950. godine. Iste godine zaposlio se u Saveznom institutu za pošumljavanje i melioraciju krša Split, kao asistent (do 1951. godine), a kada je ovaj Institut ukinut i poslove preuzeo Institut za eksperimentalno šumarstvo JAZU u Zagrebu, nastavlja započete poslove u Šumsko-pokusnoj stanici u Splitu, najprije kao asistent, a od 1956. godine kao stručni suradnik. Od 1957. godine radio je u Institutu za šumarska i lovna istraživanja Hrvatske – Zagreb, Pokusna stanica Split, kao stručni suradnik, a 1961. godine izabran je u zvanje znanstvenog suradnika. Iste godine prelazi na mjesto direktora u Šumarsku školu za krš u Splitu. Od 1963. godine radio je u Ministarstvu poljoprivrede Republike Alžir, Direkcija šuma, kao tehnički savjetnik. Godine 1966. šumarski je inspektor NO Kotara Split. Od 1967. godine bio je direktor Šumskog gospodarstva Split, a od 1975.

do umirovljenja 1980. godine radio je u Privrednoj komori za Dalmaciju u Splitu, kao savjetnik za šumarstvo i drvenu industriju.

Kroz društveni rad zalagao se za unaprjeđenje šumarstva na kršu, posebno Dalmaciji. Poticao je, organizirao i sudjelovao u akcijama za sustavno rješenje položaja šumarstva, podizanje razine stručnog rada u operativi i znanstvene obrade problematike krša.

Sudjelovao je na domaćim i međunarodnim znanstvenim skupovima. Posebno je značajno njegovo sudjelovanje na Kongresu komisije FAO za šumarstvo Mediterana. Bio je na praksi u Italiji. Objavio je 30 znanstvenih i stručnih radova i izradio 20 elaborata, programa i projekata. Bio je član Savjeta za šumarstvo i drvenu industriju Privredne komore SRH i Privredne komore SFRJ od 1969. do 1973. godine; predsjednik Grupacije za šumarstvo Privredne komore za Dalmaciju od 1969. do 1975. godine, predsjednik Šumarskog društva Dalmacije 1980-

1983. i počasni član Saveza ITŠIDI Hrvatske, 1976. Član je Hrvatskoga šumarskog društva. Primio je zlatnu plaketu i povelju Saveza ITŠIDI Hrvatske 1976. godine i priznanje Hrvatskoga šumarskog društva za višegodišnji rad na dobrobit šumarske struke 1997. godine.

Značajan dio svog radnog vijeka Žarko Vrdoljak, dipl. ing. šum. proveo je u istraživačkoj djelatnosti, ali valja naglasiti i važnost njegovog djelovanja u operativi. Stručni i znanstveno-istraživački rad ing. Vrdoljaka odvijao se u nekoliko smjerova, od kojih navodimo:

- istraživanje o regresiji i progresiji šumarske vegetacije i tala na kršu (s grupom autora);
- istraživanje uvjeta nužnih da se devastirane krške površine pokriju šumskom vegetacijom;
- istraživanje izbora šumskih vrsta pri pošumljavanju krša i metode pošumljavanja;
- istraživanje utjecaja tipa kontejnera na kvalitetu sadnog materijala;
- istraživanje mogućnosti introdukcije ekonomski vrijednijih vrsta na krškom područje;
- istraživanje najpovoljnije organizacije prostora u šumarskom smislu glede uloge šume u životu čovjeka.

Cijeli svoj radni vijek ing. Vrdoljak posvetio je šumarstvu mediteranskog krškog područja.

Njegov znanstveni i stručni rad u tom području obiman je i značajan za šumarsku teoretsku i praktičnu stručnu javnost, njegovo ime ostat će trajno zabilježeno u povijesti šumarske znanosti i struke kao

ime aktivnog, uglednog i cijenjenog šumskog stručnjaka. Iza njega ostalo je bezbroj znanstvenih i stručnih radova, nažalost još mnogo njih nedovršenih. Velik broj radova inženjera Vrdoljaka posebno je prezentiran u sklopu programa i studija, a predstavlja neprocjenjivu stručnu pomoć šumarskoj praksi pri rješavanju problematike šumarstva na kršu.

Tijekom četrdeset godina ing. Vrdoljak surađuje u nizu časopisa, a za Šumarsku enciklopediju (I izdanje 1959-1963) obradio je više natuknica o biljnim vrstama.

Bez obzira na fizičke teškoće uzrokovane lošim zdravljem, Žarko se nije dao. Bio je i aktivan član u našem ogranku HŠD-a. Radio je na prikupljanju podataka o šumarskim inženjerima i tehničarima koji su od početka djelovanja šumarstva kao

organizirane službe radili na području Dalmacije (od vremena Austro-ugarske na ovamo). Ovi podaci bili bi ustvari prvi korak u okviru šire zamisli izrade povijesti šumarstva Dalmacije, a što je predviđeno programom rada našeg Društva.

Svojim neumornim radom zadužio je struku i znanost Hrvatske, na čemu mu Hrvatsko šumarsko društvo i djelatnici Hrvatskih šuma, Uprave šuma Split i Odjela za šumarstvo Instituta za jadranske kulture i melioraciju krša, izražavaju veliku zahvalnost. Možemo o njemu s ponosom reći da je bio više nego uspješan znanstvenik i stručnjak, vodeći šumar Dalmacije, koji će trajno ostati u našem sjećanju. Ostat će u sjećanjima svima nama koji smo surađivali s njim, crpili njegova znanja te se spoznajno i stručno bogatili njegovim iskustvima.

Smrt inženjera Vrdoljaka predstavlja za šumarsku struku na kršu gubitak izuzetnog stručnjaka, a dalmatinskim šumarima, u doprinosu na unaprjeđenju struke, ostat će u trajnoj uspomeni po svojim izuzetnim ljudskim osobinama: poštenju, skromnosti i altruizmu. Ljudi poput njega su toliko rijetki, da je njihov odlazak još bolniji i teži.

Hvala ti za trenutke tvojega prijateljstva dragi Žarko.

Hvala ti za sve lijepo što si nam kroz ove godine pružao.

Bio si veliki šumarski znalac i čovjek, svi smo te voljeli i poštovali.

Tvojim djeci, sinovima Draženu i Zlatku, njihovim obiteljima i svima koji su te iskreno voljeli, naša iskrena sućut.

Dr. sc. Vlado Topić

Popis radova (prema podacima autora)

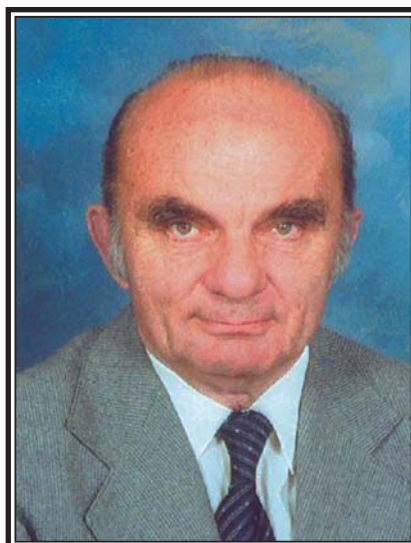
- Krš i njegovo zašumljavanje. Spomenica P.D. "Mosor", Split, 1952.
- Eukalpti – mogućnost njihovog uzgoja i potrebe u našoj brodogradnji.
- Mornarički glasnik, Split, 3/1954., s. 329–333.
- Nekoliko napomena za uzgoj rašeljke. ŠL 7/1954., s. 333–336.
- Istraživanje o regresiji i progresiji šumske vegetacije i tala na kršu, (s grupom autora). Anali za eksperimentalno šumarstvo JAZU, Zagreb, Vol. I/1955., s. 11–145.
- Primjena fotogrametrije kod kartiranja šumske vegetacije, (s D. Jedlowskim). Hidrografski godišnjak Split, 1955., s. 145–152.
- O nastojanjima dr. A. Lenarda za podizanje kultura eukalipta. Beograd, Šumarstvo 1–2/1956., s. 65–68.
- O mogućnosti uzgoja eukalipta u našem primorju. ŠL 5–6, 1956., s. 143–153.
- Istraživanje o utjecaju dubine sjetve i zasjenjivanja na nicanje sjemena sadnica crnog i bijelog graba. Anali za eksperimentalno šumarstvo JAZU, Zagreb, Vol II 1957., s. 261–275.
- Prilog poznavanja tehnike pošumljavanja srednjodalmatinske kamenjare. Anali za eksperimentalno šumarstvo JAZU, Zagreb, Vol I 1955., s. 501–505.
- Šumarstvo Dalmacije – prirodni i ekonomsko socijalni uvjeti. Zbornik DIT, Split, 1958.
- Dendrološki članci (jedinice), u I. tomu, Šum. enciklopedije, Zagreb 1959.: Eukalpt, s. 368–370., Fumana, s. 401., Kadulja, s. 706., Kalitris, s. 710, Kalmija, s. 713–714, Kazurarija, s. 724, Kelreuterija, s. 725, Dunja, s. 315–316, Dunja japanska, s. 316;
- Članci (jedinice) u tomu II. Šum. enciklopedije, Zagreb 1963.: Lidambar, s. 74–75, Pistacija, s. 254–255, Pucalina, s. 348, žuka, s. 759–760.
- O cedrovima i njihovoj važnosti za podizanje vrijednosti degradiranih šuma i pošumljavanje u području Submediterana. Obavijesti Instituta za šum. i lovna istraž., Zagreb, 7/1959.
- O dosadašnjim pokusima sa eukalptima i osvrt na mogućnost njihovog uzgoja u Jugoslaviji. Ibid. Zagreb, 8/1959., s. 15–28.
- Rôle et importance des forets à feuilles et des broussailles pour l'alimentation du bétail dans la région karstique yugoslave. FAO – Rome, 1962., s. 5.
- Botanique forestière et écologie forestière (Cours). Ministère de l'agriculture, Alger, 1955. s. 1–115.
- Šumarstvo Dalmacije u periodu od 1945. do 1965.g., (s D. Jedlowskim). ŠL 11–12/1965., s. 3.
- Pokretanje aktivnosti za ozelenjavanje, zaštitu i unapređenje šuma u turističkom području Dalmacije, Privreda Dalmacije, Split, 6/1967., s. 12–17.
- Istraživanje o uzgoju sadnica košćele i rašeljke, ŠL 5–6/1967., s. 232–243.
- Šumski požari u godini 1971. Ibid, 9–10/1971., s. 21–25.
- Ekološka i biološka istraživanja za alepski i primorski bor na području Dalmacije (s D. Jedlowskim i Š. Meštovićem), Institut za jadranske kulture i melioraciju krša, Split, 1973., s. 1–4.

- Dostignuća šumarstva u Dalmaciji u prošlosti i sadašnjosti. Referat na Simpoziju o ekološkoj valorizaciji primorskoga krša, Split, 18–20. listopada 1976., s. 29.
- Bolji dani za šume na kršu, ŠL 8–9/1977., s. 394–403.
- Privredni značaj podizanja nasada topola, Privreda Dalmacije, Split, 12/1978., s. 32–34.
- Informacija o problemima šumarstva kraškog područja Hrvatske s prijedlogom njihovog rješenja, ŠL 7–10, 1975., s. 236–243.
- Suvremena kretanja u šumarstvu i preradi drva u Dalmaciji, ŠL 9–10, 1980., s. 437–444.
- Prilog poznavanju šumske vegetacije Biokova. Acta Biokovica, Makarska 1983. vol. II, s. 247–282.
- Korištenje degradiranih šumskih površina na kršu za potrebe stočarstva, (s V. Topićem), ŠL 1–2, 1990., s. 71–85.
- Park šuma Marjan, razvoj, sadašnje stanje i smjernice za buduću tretman, Š.L. 7–8, 1996., s. 307–318.
- Plan kompleksne melioracije područja rijeke Krke (s P. Zianijem i D. Jedlowskim), Institut za šumarska i lovna istraživanja, 1959.
- Plan kompleksne melioracije područja Muća (s D. Jedlowskim), Šumarsko gospodarstvo Split, 1960.
- Šumarstvo, hortikultura, lovstvo i ribarstvo u odnosu na razvoj turizma – sa posebnim osvrtom na problem kadrova, Privredna komora kotara Split, 1963.
- Pépinière d'Attatba – aménagement, Algèr 1964.
- Amenagement de la pépinière de Bou-Roumi, Algèr 1964.
- Amenagement de la pépinière d'Ain-Sultan, Algèr 1964.
- Amenagement de la pépinière de Bordj-Menaiel, Algèr 1964.
- Mehiaddine – aménagement en zone de verdure, Algèr 1964.
- Prijedlog za organizaciju šumarstva u Dalmaciji (elaborat), Split, 1966.
- Uređajna osnova za park šumu Marjan (s D. Klepcem, D. Jedlowskim i Š. Meštovićem), Šumarski fakultet Zagreb – Zavod za šumarska istraživanja, 1970.
- Program radova i mjera potrebnih za najnužniji obim održavanja, zaštite i unapređenja šuma na području Dalmacije, Privredna komora Dalmacije, 1976.
- Informacija o stanju i problemima drvoprerađivačke djelatnosti, Privredna komora Dalmacije, 1977.
- Zajednički kriteriji za izradu programa za gospodarenje šumama na užim područjima krša, Poslovna zajednica šumarstva Dalmacije, 1979.
- Upute za izradu programa gospodarenja šumama i šumskim zemljištima užih područja krša, Poslovna zajednica šumarstva Dalmacije, 1980.
- Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima dubrovačkog užeg područja krša (s V. Topićem), Institut za jadranske kulture i melioraciju krša, Split, 1980.
- Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima benkovskog užeg područja krša (s V. Topićem), Institut za jadranske kulture i melioraciju krša, Split, 1981.
- Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima makarskog užeg područja krša (s V. Topićem), Institut za jadranske kulture i melioraciju krša, Split, 1982.
- Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima biogradskog užeg područja krša (s V. Topićem), Institut za jadranske kulture i melioraciju krša, Split, 1983.
- Program gospodarenja šumama i šumskim zemljištima vrgoračkog užeg područja krša (s V. Topićem), Institut za jadranske kulture i melioraciju krša, Split, 1984.
- Osnova gospodarenja za područje posebne namjene park šume Marjan, Odjel za zaštitu prirode i prirodne baštine Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva, Zagreb 1990. (poglavlje Smjernice za obnovu, transformaciju i njegu).
- Projekt uređenja rasadnika Šumarije Sinj, (s V. Topićem). 1993.

BOŽIDAR BAČAK, – dipl. ing. šum.
(14. prosinca 1930. g. – 10. lipnja 2004. g.)

Uvijek iznenadna, uvijek prerana neumitna smrt, uzela je iz obiteljskog doma, rodbinskog stabla, iz naše šumarske obitelji, iz susjedstva u ulici, u vinogradu, ... u 74. godini života, vjernog supruga, brižnog oca, obazrivog punca, i iznad svega dobrog djeda. Uvijek iznenadna i prerana, ... uzela je na drugi svijet s ovog kratkotrajnoga i mnogima teškog ovozemaljskog života, nenametljivog susjeda i prijatelja, običnog i samozatajnog čovjeka, lovca, ... šumara.

Kao skromnog obiteljskog čovjeka, kolegu Božidara Bačaka

pamtiti će svi rođaci, susjedi i prijatelji, a iznad svega, dok žive, njegov voljeni Davor, njegova supruga Jovanka, kćerka Gordana i zet Darko.

Kao šumara pamtiti će ga njegove kolege šumari, inženjeri, lugari, lovočuvari, koji su s njim proveli dio radnog vijeka po šumama i šumskim radilištima Kalnika, Kolačke, Križevačkih i Vrbovečkih prigorskih šuma, Kosturača, Buk Drobne, Bilogore, Česme, Žabljačkog i Bolčanskog luga. Pamtiti će ga kao vrijednog i odgovornog savjesnog radnog čovjeka i rukovodi-

telja, koji sebe nije štedio u poslu, a onda često niti druge, što je ponekad izazivalo i suprotne osjećaje od onih koje je on doista gajio za svoje suradnike i neposredne radnike.

Volio je svoj šumarski posao i radio je ono što je volio. Vjerojatno je mladost i blizina šume Kreševine uz njegov obiteljski roditeljski dom, imala važnu ulogu u odabiru šumarskog poziva.

Božidar Bačak, rođen je u Ždralovima kod Bjelovara 14. prosinca 1930. godine kao Rimokatolik, Hrvat, od roditelja Andrije i Marije r. David, kao jedino dijete u seoskoj obitelji. Pučku školu završio je u Novoseljanim kod Bjelovara 1941. godine, a realnu Gimnaziju u Bjelovaru 1950. godine. Šumarstvo je studirao na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Diplomirao je 10. travnja 1956. godine.

Od 23. rujna 1957. godine kao pripravnik 1. vrste u XIV plaćev-

nom razredu započeo je šumarsku službu u Šumariji Žabno, a zatim 28. rujna 1960. godine kao referent grane 313 premješten je u Šumariju Križevci, gdje je u ožujku 1961. godine postavljen i za Upravitelja Šumarije. Tu je obavljao i poslove rukovoditelja ekonomske jedinice – pogon Križevci, sve do 13. veljače 1967. godine, kada je premješten u Šumsko Gospodarstvo "Mojica Birta" Bjelovar, u Šumariju Bjelovar na mjesto referenta za uzgoj šuma. Od 1. prosinca 1974. do 31. kolovoza 1975. godine radi kao rukovoditelj OOUR-a Šumarije Bjelovar. Od 1. rujna 1975. godine, sve do 31. kolovoza 1983. godine, u dva mandata na dužnosti je direktora Š.G. "Mojica Birta" Bjelovar.

Od 1. rujna 1983. godine do 31. kolovoza 1985. godine radi kao interni šumarski kontrolor u istom poduzeću, a zatim do 1. siječnja 1991. godine kao podpredsjednik poslovnog odbora Š.G. "Mojica Birta"

Bjelovar. Od početka 1991. godine u J.P. Hrvatske šume radi na mjestu savjetnika za uzgoj šuma, sve do umirovljenja 1995. godine.

Nakon umirovljenja kolega Bačak nastavlja s manjim intenzitetom, zbog bolesti i liječničkih savjeta, s aktivnostima i radom koji su ga uvijek ispunjavali. Radno ostaje aktivan u vinogradu u Kapeli nedaleko Bjelovara, na okućnici obiteljske kuće, ali i s posebnom ljubavlju sudjelujući u obiteljskim obvezama, ponajprije sa svojim unukom Davorom.

Hvala kolegi Bačaku na svemu što je učinio za šumarsku struku. U njezinih 130 godina postojanja i organiziranosti šumarstva bjelovarskog kraja ugrađen je i njegov ne-sebičan rad.

Posljednje riječi oproštaja na pogrebu izrekao je dugogodišnji suradnik i prijatelj kolege Bačaka, kolega šumarski tehničar Slavko Marušić:

Dragi moj prijatelju Boško

Opraštam se s tobom u svoje, i ime svih koji su se osjećali prijateljima, koristeći stihove Nenada Marinca:

I nebo plače za tobom,

I ono je tebi reklo zbogom.

Šetali smo po istoj cesti,

još jednom mi ćemo se sresti.

Na kraju tvoga puta sunce je obasjalo dan,

oko tebe mnogo ljudi, ti u lijesu sam.

Mnogo cvijeća, potok suza i još mnogo tog,

Na zadnji te put k sebi, pozvao dragi Bog.

Na ovom tužnom, ali svetom mjestu gdje završavaju sve životne staze, zahvaljujem ti na danima našeg prijateljavanja, na izmjenjenim iskustvima, na iskrenim razgovorima. Nakon uporne borbe s bolešću, zaklopio si svoje umorne oči u svom Bjelovaru kojemu si kao marljiv čovjek puno darovao. Odlazeći u vječnost, ponio si svoje fizičko tijelo, ali tvoje ime i prezime ostaje s nama, tvojim prijateljima.

Neka ti je blagoslovljeno mjesto među pravednicima, počivaj u miru Božjem.

Supruzi Jovanki, kćerki Gordani, zetu Darku i njegovom dragom unuku Davoru, rodbini i prijateljima, u ime Šumarskog društva Ogranak Bjelovar, Uprave Šuma Podružnica Bjelovar, bivših i sadašnjih za-

poslenika Šumarije Bjelovar, izražavamo iskrenu sućut.

(Oproštaj 12. lipnja 2004. u Bjelovaru, na Gradskom groblju Borik, u ime HŠD Ogranak Bjelovar, Uprave Šuma Podružnica Bjelovar,

bivših i sadašnjih zaposlenika Šumarije Bjelovar, – M. P. Arvay).

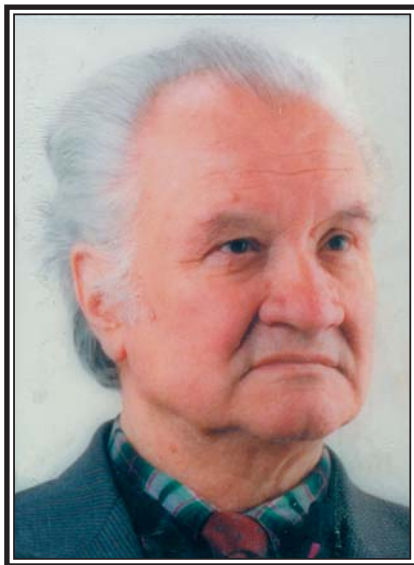
HŠD Ogranak Bjelovar

EDUARD GRADEČKI, dipl. ing. šumarstva i dipl. oec. (1924–2005)

Dana 23. siječnja 2005. godine napustio nas je zauvijek Eduard Gradečki diplomirani inženjer šumarstva i diplomirani ekonomist. Prilikom ispraćaja, kolega Vladimir Kuštreba ispratio ga je ovim riječima:

Neumoljiva ljudska sudbina određuje tko će, kada i kako napustiti ovaj svijet, svijet naših nadanja, želja i vjerovanja, svijet patnji i zadovoljstva. Tko će Božjom voljom napustiti svoje mile i drage, svoju rodbinu, svoje kolege i prijatelje, preseliti se u vječnost. Sudbina je odabrala da to bude vaš suprug, otac, djed i brat, vaš bliski rođak naš prijatelj i kolega Edo.

Dragi naš Edo, rođen si 30. travnja 1924. godine u Đulovcu kod Daruvara u činovničkoj obitelji. Po potrebi službe i školovanja troje djece, obitelj se preselila u Zagreb. Školovanje od osnovne škole do fakulteta završio si u Zagrebu, Gimnaziju si završio 1943. u teško vrijeme Drugog svjetskog rata. Kao i mnoge, zahvatio te ratni vjhor. Poslije rata upisao si Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu i diplomirao na Šumarskom odjelu 1949. godine. Kroz život se mukotrpno probijaš i kališ u struci. Radit si počeo 1950. na Fakultetskom dobru Igman na Ilidži kod Sarajeva, a od tuda prelaziš na Šumariju Zalesina, kasnije Lipovljani, fakultetska dobra Poljoprivredno-šumarskoga fakulteta u Zagrebu, gdje ostaješ do 1954. godine. U Zalesini si upoznao svoju suprugu i životnu suputnicu

Ivanku. Poslije Lipovljana nastavljaš terenski život u šumarijama Generalski Stol, Duga Resa i Josipdol te u rasadnicima i upravi Šumskoga gospodarstva Ogulin. Tada dobivate svoje najveće blago, kćeri Sunčicu i Maju.

Radom na terenu stekao si veliko iskustvo i postao priznati stručnjak. Želja za dopunom znanja i boljim životnim uvjetima dovela Te natrag u Tvoj Zagreb. Zapošljavaš se u poduzeću "Šuma" i upisuješ izvanredni studij na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, gdje diplomiraš 1970. godine.

Kao iskusni diplomirani šumar i ekonomista prelaziš u Poslovno udruženje proizvođača drvne industrije, kasnije Poslovnu zajednicu šumarstva, prerade drva i prometa drvnih proizvoda, i na kraju u Poslovnu zajednicu "Exportdrvo" gdje

ostaješ raditi sve do odlaska u zašluženu mirovinu 1989. godine.

U zadnjoj trećini Tvojega radnoga vijeka događaju se promjene, Tvoja obitelj proširila se zetovima i Tebi dragim unucima.

Velik je krug poslova i zadataka koje si obavljao kao vrijedan i savjestan stručnjak. Posebno je značajan Tvoj doprinos u organizaciji rada, planiranju, dohodovnim odnosima, analizi i unaprjeđivanju proizvodnje.

Gdje god si radio dragi naš Edo bio si vrijedan i principijelan. Zalagao si se za bolje rezultate i ostvarivanje višeg standarda zaposlenih u struci. Pamtime Te kao čovjeka sklonoga društvenom radu, posebice u Ogranku Zagreb Hrvatskoga šumarskog društva. Rado si se oduzivao i sudjelovao u našim zajedničkim aktivnostima, predavanjima, izletima i sastancima četvrtkom. Na našem nedavnom sastanku četvrtkom razgovarali smo i šalili se, zato nam Tvoja bolest i smrt još teže pada.

Teško i s nevjericom opraštamo se od Tebe. Obitelji izražavam duboku sućut, a u ime Hrvatskoga šumarskog društva, Ogranak Zagreb i u svoje osobno, Tebi dragi naš kolega, prijatelju i suradniče Edo, želim mir i spokoj. Neka Ti je vječna hvala i slava.

Vladimir Kuštreba,
dipl. oec.